

כי אסתר המלכה שאמרה אל המלך (אסתר ה-ה): "אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו", נתכוונה לרמוז את השם הוי"ה בראשי תיבות: ייבוא ה'מלך ר'המן היום, ובשעת קריאת המגילה צריך לכוונו בין שאר השמות, וצריך ביאור מהו ענין השם הוי"ה שהזכירה אסתר המלכה בפסוק זה.

מאמר לב, מה שמצינו בפרשת תולדות אחרי שלקח יעקב מעשו את הברכות של יצחק (בראשית כז-לח): "ויאמר עשו אל אביו, הברכה אחת היא לך אבי ברבני גם אני אביו".

וביאר כ"ק אדמו"ר מרן השר שלום מבעלזא זי"ע, כי יצחק" בגימטריא ח' פעמים שם הוי"ה, וכל שם הוי"ה הוא ברכה בפני עצמו, ואמנם יעק"ב בגימטריא ז' פעמים שם הוי"ה שקיבל מיצחק אביו, נמצא שעדיין נשאר אצל יצחק שם הוי"ה אחד שלא נתן ליעקב, ועל כך אמר עשו בניחוותא: "הברכה אחת היא לך אביו", כלומר הלא עדיין נשארה לך ברכה אחת משם הוי"ה אחד שלא מסרת ליעקב, ואם כן "ברבני גם אני אביו" בשם הוי"ה זה עכדה"ק.

ונראה לבאר כל זה, על פי מה שהבאנו במאמרים הקודמים מה שכתב ב"דרשות חתם סופר" (פורים דף רב טור ד) על הפסוק (אסתר ז-ח): "הדבר יצא מפי המלך לפני המן הפו", וזה לשון קדשו:

"כי המ"ן גימטריא צ"ה, צ"ד ממנו בטומאה (בראשית כז-לג) הצ"ד צ"ד, וא' ניצוץ קדוש (גיטין נז:) שבני בניו למדו תורה רבים, ואותו ניצוץ נפרד ממנו טרם התולתו על עץ, על כן לפני המן חפ"ז גימטריא צ"ד".

וכבר הארכנו במאמרים הקודמים להשתעשע בדברי ה"חחחם סופר", לבאר דבריו הקדושים בענין הניצוץ הקדוש של הא' שהיה טמון בהמן הרשע, אשר מצד זה למדו מבני בניו של המן תורה בבני ברק.

[א]

שזיה טמון בעשו הרשע
אמנם כדרכה של תורה הנדרשת בשבעים פנים, יתכן לבאר ענין הניצוץ הקדוש של הא' שהיה טמון בהמן הרשע, על פי מה שהארכנו לבאר ב"שבילי פנחס" (פרשת תולדות

מאמר לה

הניצוץ שהיה טמון בהמן הרשע הוא הניצוץ שטמון בקליפת עשו

מרן השר שלום מבעלזא: יצחק" בגימטריא ח' פעמים הוי"ה, ז' שמות מסר ליעקב, נשאר שם אחד לעשו שבניק"ש: "הברכה אחת היא לך אביו" ♦ פנים יפות: עשו" בגימטריא ז' פעמים טמ"א כנגד ז' מדות הטומאה עם השם הוי"ה המחיהו ♦ הניצוץ א' שכתוך המן הוא בצורת יו"י בגימטריא שם הוי"ה השמיני שהיה בעשו ♦ פינה"ס זה אליהו מספרו ח' פעמים הוי"ה, לרמוז שבגאולה העתידה יוציא את השם השמיני הטמון בעשו.

"ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית, הדבר יצא מפי המלך לפני המן חפן, ויאמר חרבונו אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למודכי אשר דיבר טוב על המלך עומד בבית המן גבוה חמשים אמה, ויאמר המלך תלוהו עליו, ויתלו את המן על העץ אשר הכין למודכי וחמת המלך שככה" (ו-ח).

שנינו בפרקי דרבי אליעזר (פרק ו):
 "באותה שעה מה עשה אליהו זכור לטוב, נדמה כחרבונו אחד מסריסי המלך, אמר לו יש עץ בכיתו של המן מבית קדשי הקדשים גבוה חמשים אמה, שנאמר (מלכים א ז-ו) ואת אולם

העמודים עשה חמשים אמה ארכו, מיד צוה המלך לתלותו עליו".
 והנה כלל גדול הוא (תענית ט) ליכא מידי דלא רמיז באורייתא, אם כן ודאי שיש על כך גם רמז במגילת אסתר שנכתבה ברוח הקודש, וצריך ביאור איפה נרמז כאן כי אליהו הנביא נחלבש בדמות חרבונו. עוד ראוי להתבונן מה ראה הקב"ה על ככה לשלוח דוקא את אליהו הנביא ז"ל, כדי לומר למלך אחרושו לתלות את המן על העץ, משמע שיש לו איזה קשר לך, [ראה במאמר הבא אות א' שביארנו טעם לכך].

מבואר ב"פרי עץ חיים" לרבינו האריז"ל (שער הפורים פרק ו),

עניים במקומן ועשירים במקום אחר", ובעזרת ה' מצאתי על כך ביאור נפלא ב"פנים יפות" (פשת וישלח ד"ה והוא עבר לפניהם), שמפרש גם כן בעצמו רמז הכתוב: "הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי", כפירוש מרן השר שלום ז"ע, אלא שמוסיף לבאר הענין בדרך נפלא מאד, והנה תוכן דבריו הקדושים בתוספת ביאור:

[ב]

ז' מדות מצד הקדושה לעומת ז' מדות מצד הטומאה

מבואר בזהר הקדוש (פרשת תרומה קנח), שכל איש ישראל צריך לעבוד את ה' עם ז' מדות שמצד הקדושה, שנקראים בשם: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות, ועליהם אמר דוד המלך (תהלים קיט-דסד): "שבע ביום הלחתיך על משפטי צדקך", ועל ז' מדות אלו כתוב (דברי הימים א כט-יא): "לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ, לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש".

זהנה כבר אמר החכם מכל אדם (קהלת ו-י): "גם את זה לעומת זה עשה האלקים". פירוש, כשם שבצד הקדושה מושרש יעקב אבינו יש ז' מדות, כן זה לעומת זה בצד הטומאה מושרש עשו יש ז' מדות של הקליפה, וצריך כל איש ישראל להכניע ז' מדות שמצד הטומאה ולהתקדש בי' מדות שמצד הקדושה. כא וראה מה שביאר ה"אמרי יוסף" (ויצא ד"ה וישכב), הטעם שהלך יעקב לבית מדרשו של שם ועבר לעסוק בחורה דוקא י"ד שנים:

"כי רצונו לתקן את הז' מדות, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות, שהם אהבה, יראה, התפארות, ניצוח, התקשרות, ממשלה, כוונת דז' מדות הם כאדם, וכל הפעולות של אדם אינו יוצא מזו' מדות אלו. ונדע דיש ז' מדות בקדושה וכנגדם יש ז' מדות דסטרא אחרא כי את זה לעומת זה עשה אלקים, וכו' שנים הראשונים הפניע הז' מדות דסטרא אחרא, ואחר כך כז' שנים אחרים תקן הז' מדות דקדושה".

זהנה ידוע מה שמבואר בספרים הקדושים, ומקור הדבר בזהר הסטרא אחרא מקבלים חיותם מצד הקדושה, ולכן כל מי שרוצה לשקר צריך לערב בו קצת אמת, כי ללא אמת שהוא החיות מצד הקדושה אין השקר יכול להתקיים. והביאור בזה, שמכיון שהקב"ה הוא אחד יחיד ומיוחד ואין עוד מלבדו, אם כן לא ימלט שיתקיים דבר בעולם מבלי שיקבל חיותו מצד הקדושה, וזהו ענין ניצוצי הקדושה שנתערבו בתוך הטומאה כדי להחיותם, עד שיבוא זמן הגאולה ויוציא הקב"ה את כלעם מפיהם, וישארו כפגרים מתים בלי שום חיות.

[ג]

עש"ו גימטריא ז' פעמים טמ"א עם שם הוי"ה המהיה אותו על פי האמור מבאר ה"פנים יפות", ענין שמונה פעמים שם הוי"ה שנרמז בשמו של יצחק"ק, כי היות שיעקב כולל ז' מדות מצד הקדושה,

הנה לו נאה ולו יאה לקבל ז' ברכות מז' פעמים שם הוי"ה, ולכן נקרא בשם יעקב"ב בגימטריא ז' פעמים שם הוי"ה, אבל עשו שיש לו ז' מדות מצד הקליפה אינו ראוי לקבל ז' ברכות מז' פעמים שם הוי"ה, אולם מכיון שגם עשו צריך לקבל חיותו מצד הקדושה כדי שלא יתבטל לגמרי, שהרי עדיין לא הגיע זמן ביטולו עד לעתיד לבא, כשיעלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו, לכן נשאר אצל יצחק שם הוי"ה אחד שהוא מהיה את עשו.

לפי זה מבאר ה"פנים יפות", כי כשם שנרמז בשמו של יעקב"ב ז' פעמים שם הוי"ה שקבל מיצחק אביו, כן נרמז בשמו של עש"ו ז' מדות מצד הטומאה שמקבלים חיות משם הוי"ה המחיה אותם, שכן ז' פעמים טמ"א שהם כנגד ז' כוחות הטומאה בגימטריא ש"ג, וכאשר נוסף על זה כ"ו כמספר שם הוי"ה שהוא ניצוץ הקדושה המחיה אותו, יעלה מספרם כמנין עש"ו.

זהו שאמר עשו ליצחק: "הברכה אחת היא לך אבי", שמכיון שמסרת ליעקב ז' ברכות כמנין יעקב"ב, הרי עדיין נשאר אצלך שם הוי"ה אחי, ולכן "ברכני גם אני אבי" בשם הוי"ה זה, כדי שאקבל חיות מצד הקדושה שאם לא כן אבטל לגמרי. וזהו ביאור הכתוב (בראשית כה-כח): "ויאהב יצחק את עשו כי ציד כפיו", יצחק אהב את עשו משום שהשיג שגם לו יש חיות מצד הקדושה מהשם הוי"ה השמיני בבחינת: "כי ציד כפיו" עכדו"ק.

ויש להעיר הלא עשו לא קיבל הברכה האחת מהשם הוי"ה השמיני רק אחרי שנמסרו הברכות ליעקב, ואז אמר לו עשו: "הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי", אם כן איך שייך לפורש שיצחק אהב את עשו כי ציד כפיו, משום שהרגיש שיש בו חיות מצד השם הוי"ה השמיני. וצריך לומר שגם קודם לכן כבר היתה לו חיות משם זה, שאלמלא כן לא היה לו קיום עד קבלת הברכה בלי יניקת חיות מצד הקדושה, ועוד שהרי כבר בלידתו נקרא עש"ו שמספרו ז' פעמים טמ"א בתוספת שם הוי"ה שהוא החיות מצד הקדושה, ועל כרחק שכבר בעת לידתו היתה לו חיות מצד הקדושה בכח, אלא שאחר כך הוסיף לו יצחק ברכה אחת משם הוי"ה השמיני, כדי שיתקיים בעולם עד שיגיע הזמן שיתבטל מן העולם.

על פי ביאור ה"פנים יפות" יומתק להבין מאמרים בגמרא (בי"ב כג): "ארס נחש בין שיניו הוא עומד". ופירש הגר"א מוילנא ז"ע הוכח ב"קול אליהו" (על השי"ס שם), על פי המדרש (שמור"ר גי"ב): "שאין נחש ממת לאא החטא ממית". ואמר על זה רמז נפלא, כי האותיות האמצעיות בין נח"ש שט"ן הוא ח"ט, ושאר האותיות הם ב' פעמים ש"ן, וזהו הפירוש: "ארס נחש בין שיניו הוא עומד", כי הארס של הנחש שהוא ח"ט עומד בין "שיניו", שהם ב' פעמים ש"ן של נח"ש שט"ן עכדו"ק.

אך עדיין צריך להבין מהו ענין אותיות ש"ן שטמונים בתוכם אותיות ח"ט,

עבודתנו בתורה ותפלה וכוונת המצוות וכוונת אכילה, לברר ולהעלות ניצוצי הקדושה מתוך עמקי הקליפות. ולפי זה מכיין ששם הוי"ה השמיני המחיה את עשו הרשע, הוא בבחינת ניצוצי קדושה שנפלו בתוך הקליפה להחיותו, הנה החובה מוטלת עלינו להוציא שם הוי"ה השמיני מרשע זה ולהחזירו אל הקדושה.

והנה כל זמן שעדיין לא זכינו לתיקון השלם של הגאולה העתידה, גם אם יש בכווננו לברר ניצוצי קדושה שנפלו בתוך הקליפה, הרי הם רק אותם ניצוצות שנפלו בתוכם יותר מכדי חיותם, אך אין בכווננו להוציא שם הוי"ה השמיני שהוא עיקר חיותו של עשו, אבל לעתיד לבוא יוציא הקב"ה את השם הוי"ה השמיני המחיה את עשו ויחזירו לצד הקדושה, וזהו שניבא הנביא על לעתיד לבא (ישעיה נב-ח): "כי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון". שיזכרו כלל ישראל לראות עין בעין שגם שם הוי"ה השמיני יחזור לצד הקדושה.

וזהו שנאמר על לעתיד לבוא (עובדיה א-כא): "ועלו מושיעיים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה", שם הוי"ה השמיני שהיה בגלות בתוך עשו יחזור לצד הקדושה, והיתה להוי"ה המלוכה". וזהו שאנו מסיימים בפסקי דמרה אחרי שירת הים: "והיה הוי"ה למלך על כל הארץ כיום ההוא יהיה הוי"ה אחד ושמו אחד", פירוש שגם שם הוי"ה השמיני שהיה אצל עשו יצא מן הגלות וימלך ה' על כל הארץ.

הפסוק: הידבר יצא [מפי המלך] יפני ה'מן חפון. ועתה בא וראה כי ממש בפסוק זה דרש דרש משה רבינו החתם סופר, שבמאמר זה יצא הניצוץ הקדוש של הא' משמו של המ"ן שעולה צ"ה, ונשאר חפ"ו בגימטריא צ"ד, ולפי דברינו כי הא' שיצא מהמן הוא השם הוי"ה, מבואר היטב ענין השם הוי"ה שצריך לכוון בפסוק זה [ויש לומר כי מטעם זה גרמו כאן צירוף הוי"ה - הידבר יצא יפני המ"ן, כי צירוף זה יוצא מפסוק ויקרא כו-לג): הימר ימירונו ויהיה הזא, לרמו שצריך להמר את הא' של המן להחזירו אל הקדושה, ועל ידי זה "והיה הוא", יתמלאו ג' אותיות הוי"ה החסרות מהשם ומהכסא].

[ה]

עבודת איש ישראל להוציא שם הוי"ה מן עשיו

ענין נפלא זה פותח לפנינו שער חדש להבין ולהשכיל, כי עבודת איש ישראל היא להוציא שם הוי"ה השמיני מן עשיו, כמבואר בספרים הקדושים שעיקר עבודתנו היא להוציא יקר מזולל ניצוצי קדושה שנמצאים בתוך הקליפות, אשר על זה אומר הכתוב (וימיה טו-ט): "ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה", ופירש רש"י: "אם תוציא אדם הגון מאדם רשע שתחזירנו למוטב, כפי תהיה, שאני גוזר גזירה ואתה מבטלה".

בא וראה מה שכתב ב"תולדות יעקב יוסף" (יחור סימן ו ד"ה גראה ל'): **נודע** כי עיקר ותכלית הכל בכל

בהמן הרשע להחיותו. ומצאתי סימוכים לביאור זה ב"דרשות חתם סופר" (דרוש ל' אדר דף קע טו"ו ד ד"ה והיה) וזה לשון קדשו:

"והנה את א' הוא יו"ד למעלה יו"ד למטה וי"ו כאמצע הוא כ"ו הוי"ה יתברך שמו, וזהו האות החסר מן כסא וכתב רק כס, וכשהיה הוי"ה שלם ממילא האל"ף שלם וניתוסף על כס ונעשה כסא ויהיה שם שלם וכסא שלם".

הנה כי כן כאשר הגיע הזמן להוציא הניצוץ הקדוש השם הוי"ה השמיני שהיה טמון בהמן הרשע: "ותאמר אסתר אל המלך" - אסתר דייקא, שהיא אותיות א' סתר, לרמו שתפקידה בקודש להוציא את הא' המוסתר בתוך המן, הנה אמרה אל המלך העליז הקב"ה, [המלך בגימטריא צ"ה, לרמו שרק המ"ן בגימטריא בכוחו לבטל קליפת המ"ן בגימטריא צ"ה, ככתוב (שמות יז-י): "כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים"], "אם על המלך טוב", שהגיע הזמן להחזיר הניצוץ של המן אל הקדושה: יבוא המלך ויהמן הייום ראשי תיבות הוי"ה, היינו שיוציא הקב"ה השם הוי"ה השמיני שהיה טמון אצל המן באות א' בצורת יו"י.

ונראה להביא סימוכים לפירוש זה, ממה שמבואר ב"פרי עץ חיים" לרבינו האריז"ל (שער הפורים פ"ו), כל השמות שצריך לכוון בשעת קריאת המגילה, ואחד מהם הוא השם הוי"ה שצריך לכוון בראשי תיבות

ולפי האמור יש לומר הרמו בזה, כי שי"ן בגימטריא ו' פעמים טמ"א שהם ד' כוחות הטומאה של הנחש והשטן, והחיות שלהם מן הקדושה היא מתטאם של ישראל, שאז נכנסת אותיות ח"ט בתוך שי"ן. ויש לפרש בזה רמז הפסוק (החלים כד-ו): "ברוך ה' שלא נתננו טרף לשיניהם" - לשיניהם דייקא, דהיינו כ' פעמים שי"ן של נח"ש שט"ן, שהם "שיניהם" של הרשעים שבהם נושכים את צד הקדושה.

[ד]

א' שבתוך המן הוא צירוף יו"י בגימטריא הוי"ה המחיה את עשו שכתב הגה"ק החיד"א זצ"ל **והנה** כבר הבאנו במאמר הקודם מה שב"מדבר קדמות" (מערכת מ אות כה) בשם "ערכי הכינויים" להמקובל האלקי הרמ"ז - רבי משה זכותא זצ"ל: "מרדכי הוא גלגול יעקב והמן הוא גלגול עשו". מעתה לא נפלאות היא לומר, כי כשם שהניצוץ הקדוש המחיה את עשו היה השם הוי"ה השמיני, כן המן גלגול עשו החיות שבו היה מהניצוץ הקדוש של השם הוי"ה השמיני, אלא שאצל המן השם הזה רמוז באות א' היתירה על מספר צ"ד כדברי ה"חתם סופר".

וביאור הענין הוא על פי המבואר בתקוני זוהר (הקדמה טו:) כי אות א' כלולה מאותיות יו"י - למעלה, י' למטה, ואות ו' כאמצע בקו אלכסון, וג' אותיות יו"י מספרם הוי"ה, אשר זהו הניצוץ הקדוש שהיה טמון

והנה מביאר בזהוה הקדוש (פרשת לך יהיה מלך המשיח לעתיד לבוא: "ובגין כך דוד מלכא חי לעלמין, ואפילו ביומי מלכא משיחא איהו מלכא, דהא תנן מלכא משיחא אי מן חייא הוא דוד שמיא, ואי מן מתיא הוא דוד שמיא". לפי זה נראה כי אותם המזמורים שניגון דוד המלך "על השמינית" בכנור של שמונה נימין, היתה כוונתו להתפלל

ולעשות הכנה לגאולה העתידה, שעתידיים ישראל להיגאל על ידי דוד המלך בעצמו, אשר אז יתעלה הכנור להיות של שמונה נימין, על ידי שיתוסף גם שם הוי"ה השמיני שהיה טמון בתוך עשו ויחזור אל הקדושה. ועתה בא וראה דבר פלא, שאכן במזמור זה: "למנצח על השמינית", הזכיר דוד המלך ח' פעמים שם הוי"ה, כנגד ז' שמות הוי"ה שקיבלנו מצד יעקב, ושם הוי"ה הנוסף שטמון אצל עשו להחזירו לצד הקדושה, על כן התחיל באמרו: "למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד", ואחר כך הזכיר ח' פעמים שם הוי"ה ואלו הם: א. "הוי"ה אל כאפק תוכיחני". ב. "חני הוי"ה כי אומלל אני". ג. "רפאני הוי"ה כי נבהלו עצמי". ד. "ואתה הוי"ה עד מתני". ה. "שובה הוי"ה הלצי נפשי". ו. "כי שמע הוי"ה קול בכי". ז. "שמע הוי"ה תחינתי". ח. "הוי"ה תפלתי יקה". הרי שמונה פעמים שם הוי"ה שיחזרו אל הקדושה בגאולה העתידה.

ויש לומר הכונה בזה, כי בזמן הגלות לפני החיזוק השלם של ימות המשיח, כנור הקדושה שכלל ישראל פעמים בו יש בו שבעה נימין, כנגד ז' שקיבל מיצחק אביו, ועדיין חסר להם שם הוי"ה השמיני שמחיה את עשו, אבל לימות המשיח יהיה הכנור של שמונה נימין, כי יתוסף לישראל גם שם הוי"ה השמיני שיוציאו מבלעו של עשו, בכחזנת "פי עין בעין יראו כשבו הוי"ה ציון".

פנחס'ס בגימטריא ח' פעמים שם הוי"ה יומתק לתת בזה טעם לשבח שאליהו הנביא נקרא בשם פנחס, כמבואר במדרש (לקוט שמעוני ריש פרשת פנחס): "פנחס הוא אליהו", ונרמז בגמרא (ב"מ קיד:) כמה ששאל רבה בר אבהו את אליהו כשמצאו בבית הקברות: "לאו כהן הוא מר", ופירש רש"י: "דאליהו הוא פנחס".

[ז]

ויש לומר טעם לשבח למה נקרא שמו "אליהו", והוא על פי מה שפירש רש"י (שמות יז-טז) על הפסוק: "כי יד על כס י"ה מלחמה לה' בעמלק מדר דורי", הטעם שכתוב "כס" חסר א' ושם י"ה חסר ו"ה, כי כל זמן ששמו של עמלק קיים אין הכסא שלם ואין השם שלם, נמצא שבזמן הגלות חסרים אותיות הוי"ה".

הנה כי כן יומתק להבין, מה שסיבב הקב"ה שבא אליהו הנביא לייצג לאחשוורוש תלות את המן, כי היות שהוא יבשר לנו בגאולה העתידה על הוצאת השם הוי"ה השמיני, שהיא החיות של עשו ודעו מודע עמלק, לכן גם כנס פורים שהיה צריך להוציא השם הזה מהמן הרשע שרמוז באות א', שלח הקב"ה את אליהו הנביא לייצג תלות את המן.

והנה אליהו הנביא עתיד לבשר לנו על הגאולה העתידה שכבר חזרו אותיות הוי"ה למקומם, לפי זה יש לומר כי לכן נקרא אליהו שהוא אותיות לי הוי"ה, כלומר כבר יש לי אותיות הוי"ה שחזרו למקומם. ויש לרמז ענין זה בכרכת המזון: "הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות". פירוש, "הרחמן הוא", שירחם על אותיות הוי"ה החסרות מכסא ומשם הוי"ה, וכדי להשלים "ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב", שנרמז בשמו אליהו אותיות לי הוי"ה, "ויבשר לנו בשורות טובות", שכבר חזרו אותיות הוי"ה למקומן, שאז יתבטלו כל הצרות ונזכה לכל "ישועות ונחמות".

על פי האמור יש ליישב מה שדקדקו המפרשים, כי לעיל במגילה כתוב (אסתר א-ב) "חרכונא באות א' בסוף, וכאן כשבא לייצג לאחשוורוש תלות את המן כתוב "חרכונא" באות ה' בסוף. אך לפי האמור יש לומר שבא לרמז על אליהו הנביא שנתלבש בדמות חרכונה, כדי להוציא השם הוי"ה השמיני שהיה טמון בהמן הרשע, על כן כתוב "חרכונא" באות ה' בסוף, שהוא ציוף "חר-כונה", כלומר ח"ר הוא מספר ח' פעמים הוי"ה, "כונה", שבונה אותם אליהו בכנין של הקדושה בשלמות, תמורת אותו שם הוי"ה השמיני שהיה בגלות בתוך השומאה, כי כן תפקידו בקידוש לבשר לנו על הגאולה במהרה כימינו אמן.

